

เกณฑ์การจัดอันดับเครดิตกลุ่มธุรกิจ

25 สิงหาคม 2568

ติดต่อ:

นฤมล ขาวชนะวิวัฒน์
narumol@trising.com

ทวีโชค เจียมสกุลธรรม
taweechok@trising.com

ธิตี การุณยานนท์, Ph.D., CFA
thiti@trising.com

มณฑิรา จันทร์กล้า
monthian@trising.com

สุชาดา พันธุ์, Ph.D.
suchada@trising.com

ทริสเรตติ้งทำการปรับปรุงเกณฑ์การจัดอันดับเครดิตกลุ่มธุรกิจ (Group Rating Methodology) ที่เผยแพร่เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2565 โดยมีการเพิ่มเติมประเด็นที่เป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- รวมผลกระทบของอันดับเครดิตประเทศ (Sovereign Ratings) ที่มีต่ออันดับความเสี่ยงด้านเครดิตของกลุ่มธุรกิจ (Group Credit Profile – GCP) และอันดับเครดิตองค์กร (Issuer Credit Rating – ICR) ในการวิเคราะห์ด้วย
- อธิบายแนวทางการใช้ group SACP หรือ GCP ของกลุ่มเพื่อปรับเพิ่ม (Uplift) หรือจำกัดเพดาน (Cap) ของ ICR ของบริษัท
- กำหนดแนวทางการให้ GCP แก่กลุ่มย่อย (Subgroup) ภายในโครงสร้างกลุ่มที่ซับซ้อน
- อธิบายลักษณะของสมาชิกแต่ละประเภทในกลุ่ม รวมถึงการปรับปรุงเกณฑ์การเพิ่ม/ลดอันดับเครดิต (Additional Notching) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มระดับการปรับลดจาก GCP สำหรับสมาชิกที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ระดับสูง (Highly Strategic) และการปรับเพิ่มจากอันดับเครดิตเฉพาะองค์กร (Stand-alone Credit Profile – SACP) สำหรับสมาชิกที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ (Strategically Important)
- อธิบายความแตกต่างของอันดับเครดิตที่อาจเกิดขึ้นระหว่าง GCP กับบริษัทที่มีการป้องกันความเสี่ยงจากกลุ่ม (Insulated Entities) และระหว่าง GCP กับบริษัทโฮลดิ้ง
- ให้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานการณ์ที่อาจนำการจัดอันดับเครดิตกลุ่มธุรกิจมาใช้ได้แม้ผู้ถือหุ้นหรือพันธมิตรจะไม่มีอำนาจควบคุมอย่างมีนัยสำคัญก็ตาม ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่บริษัทร่วมทุน (Joint Venture – JV) หรือบริษัทที่มีผู้ถือหุ้นใหญ่หลายกลุ่ม หรือธุรกิจที่มีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด หรือมีความสัมพันธ์แบบผู้จัดหาวัตถุดิบ/ผู้ซื้อที่มีความเฉพาะเจาะจง เป็นต้น
- อธิบายความหมายของการให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ (Extraordinary Support)
- อธิบายเหตุผลที่บริษัทในกลุ่มสถาบันการเงิน (Financial Institutions -- FIs) มักให้การสนับสนุนแก่บริษัทย่อยของตนมากกว่าเมื่อเทียบกับกลุ่มที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

ภาพรวมและขอบเขตเกณฑ์การจัดอันดับเครดิต

เกณฑ์การจัดอันดับเครดิตนี้ใช้กับบริษัทที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มธุรกิจทั่วไปและกลุ่มสถาบันการเงินซึ่งทริสเรตติ้งจะพิจารณาถึงความเป็นไปได้ที่กลุ่มธุรกิจหรือบริษัทแม่จะให้การสนับสนุนทางการเงินเป็นกรณีพิเศษอย่างทันทีทันใดเพื่อบรรเทาความเสี่ยงจากการผิดนัดชำระหนี้ของบริษัทในกลุ่ม หรือในกรณีที่บริษัทแม่มีอิทธิพลในการแทรกแซงในทางลบต่อบริษัทเหล่านั้นตามความสำคัญของบริษัทที่มีต่อกลุ่มธุรกิจ เกณฑ์นี้อาจนำไปใช้ในกรณีที่ไม่มีผู้ถือหุ้นรายใดรายหนึ่งมีอำนาจควบคุมบริษัทอย่างชัดเจน เช่น กิจการร่วมค้า บริษัทที่มีผู้ถือหุ้นใหญ่หลายกลุ่ม บริษัทที่มีความเชื่อมโยงทางธุรกิจอย่างใกล้ชิด หรือในกรณีที่ความสัมพันธ์แบบผู้จัดหาวัตถุดิบ/ผู้ซื้อที่มีความเฉพาะเจาะจงหากบริษัทดังกล่าวมีคุณสมบัติตรงตามเงื่อนไขที่กำหนด เกณฑ์นี้ถือเป็นส่วนประกอบของเกณฑ์การจัดอันดับเครดิตตามกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ประกาศโดยทริสเรตติ้ง อย่างไรก็ตาม เกณฑ์นี้ไม่ใช่สำหรับการจัดอันดับเครดิตธุรกรรมประเภทสินเชื่อโครงการ (Project Finance) หรือการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ (Securitization)

WWW.TRISING.COM

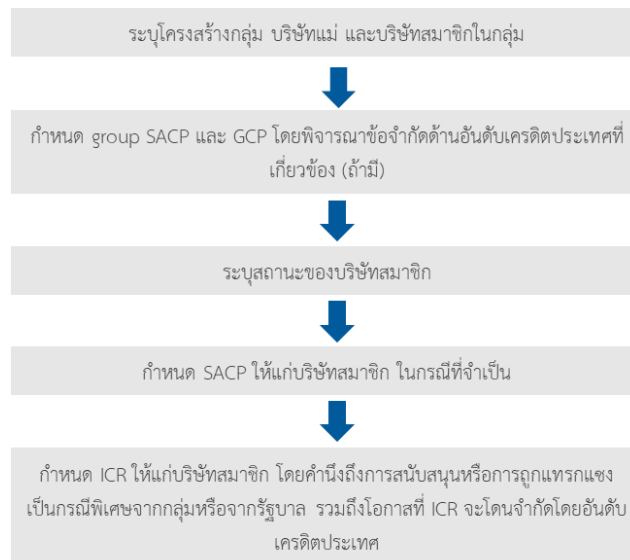
กระบวนการจัดอันดับเครดิตจะเริ่มจากการประเมินโครงสร้างของกลุ่มธุรกิจและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับบริษัทแม่ (รวมเรียกว่า “กลุ่มธุรกิจ”) จากนั้นจะมีการ กำหนด group SACP และ GCP ให้แก่กลุ่ม โดย group SACP หมายถึงความน่าเชื่อถือ (Creditworthiness) ของกลุ่มธุรกิจในกรณีที่ไม่ได้รวมการสนับสนุนทางการเงินหรือการถูกแทรกแซงในทางลบเป็นกรณีพิเศษจากภายนอก ซึ่งโดยมากมาจากรัฐบาล ในขณะที่ GCP จะสะท้อนถึงความน่าเชื่อถือ (Credit Worthiness) ของกลุ่มธุรกิจหลังจากที่รวมการสนับสนุนทางการเงินหรือการถูกแทรกแซงในทางลบดังกล่าว (ถ้ามี) ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว group SACP จะเท่ากับ GCP อย่างไรก็ตาม GCP ก็อาจสูงกว่าหรือต่ำกว่า group SACP ถ้าคาดว่ากลุ่มจะได้รับการสนับสนุนหรือถูกแทรกแซงในทางลบเป็นกรณีพิเศษ

ขั้นตอนต่อไปคือการประเมินสถานภาพของบริษัทในกลุ่ม (Group Status) โดยพิจารณาจากความสำคัญของบริษัทดังกล่าวที่มีต่อกลุ่มธุรกิจ จากนั้นจะมีการกำหนด SACP ให้แก่บริษัทสมาชิกในกลุ่มโดยอ้างอิงจากเกณฑ์การจัดอันดับเครดิตเฉพาะอุตสาหกรรม หลังจากนั้นจะมีการประเมิน ICR โดยการรวม SACP เข้ากับการสนับสนุนพิเศษทางการเงินหรือการแทรกแซงในทางลบจากกลุ่มธุรกิจตามสถานภาพของบริษัทในกลุ่ม และขั้นสุดท้ายจะมีการนำข้อจำกัดจากอันดับเครดิตประเทศ (Sovereign Constraints) ที่เกี่ยวข้องมาประกอบเพื่อสรุปเป็น ICR ทั้งนี้ หากบริษัทดังกล่าวได้รับการประเมินว่ามีสถานภาพเป็น “บริษัทหลัก” (Core) หรือ “บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ระดับสูง” (Highly Strategic Subsidiary) ก็อาจไม่มีการกำหนด SACP ของบริษัทนั้น เนื่องจาก ICR ของบริษัทนั้นจะอ้างอิงกับ GCP มากกว่า SACP

กรอบวิธีการจัดอันดับเครดิต

กระบวนการนี้มีรายละเอียดโดยสรุปตามขั้นตอนด้านล่าง

กรอบการจัดอันดับเครดิตกลุ่มธุรกิจ

การระบุโครงสร้างกลุ่มธุรกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม

ทริสเรตติ้งให้คำจำกัดความของ “กลุ่มธุรกิจ” ว่าเป็นกลุ่มของบริษัทซึ่งประกอบด้วยบริษัทแม่ (ซึ่งรวมถึงบริษัทแม่ที่อยู่ในลำดับใกล้เคียงที่สุด (Immediate Parent) และ/หรือบริษัทแม่ที่อยู่ในลำดับสูงสุด (Ultimate Parent)) และสมาชิกในกลุ่มหรือองค์กรที่บริษัทแม่มีอำนาจควบคุมธุรกิจทั้งโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือมีอิทธิพลในด้านกลยุทธ์ การดำเนินงาน กระแสเงินสด และทรัพยากร รวมถึงความน่าเชื่อถือของสมาชิกในกลุ่มนั้น ๆ ทั้งนี้ การควบคุมทางธุรกิจอาจจะเกิดขึ้นได้แม้ว่าบริษัทแม่จะถือหุ้นในบริษัทลูกน้อยกว่า 50% โดยปัจจัยที่ทริสเรตติ้งพิจารณาว่าเป็นสัญญาณถึงการมีอำนาจควบคุม

นอกเหนือจากการถือหุ้นของบริษัทแม่ในบริษัทลูก ๆ แล้วยังอาจรวมถึงการที่บริษัทแม่มีตัวแทนอยู่ในคณะกรรมการหรือฝ่ายบริหารของบริษัทสมาชิกในกลุ่ม หรือการที่บริษัทแม่สามารถกำหนดทิศทางการบริหารเงินทุนหรือกระแสเงินสด การจัดหาเงินทุนและสภาพคล่อง การควบคุมด้านการบริหารความเสี่ยงในภาพรวม รวมถึงการใช้ชื่อสัญลักษณ์ทางการค้าเดียวกันหรือมีผลกระทบในด้านชื่อเสียงร่วมกัน นอกจากนี้ บริษัทแม่อาจมีการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแบบเฉพาะเจาะจงอย่างเป็นทางการแก่บริษัทลูก เช่น การออกหนังสือค้ำประกัน หรือการกำหนดข้อสัญญาเรื่องการมีผลถึงกันเมื่อมีการผิดนัดการชำระหนี้ของบริษัทแม่หรือบริษัทลูก (Cross Default)

ในกรณีที่บริษัทเป็นกลุ่มธุรกิจที่มีโครงสร้างซับซ้อน ทริสเรตติ้งอาจกำหนดให้กลุ่มธุรกิจนั้นมี GCP มากกว่าหนึ่งหากการวิเคราะห์แบบกลุ่มย่อยมีความเหมาะสมมากกว่า โดยทริสเรตติ้งอาจกำหนดให้บริษัทโฮลดิ้งระดับกลางเป็นบริษัทแม่ของกลุ่มย่อยนั้นหากบริษัทดังกล่าวถือครองสินทรัพย์ หนี้สิน หรือ ดำเนินธุรกิจที่มีนัยสำคัญ นอกจากนี้ กลุ่มย่อยนั้นต้องมีความเป็นอิสระในระดับหนึ่งจากกลุ่มธุรกิจโดยรวม โดยบริษัทต่าง ๆ ภายในกลุ่มย่อยควรมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่าง เช่น มีโครงสร้างการดำเนินงานหรือการรายงานที่แตกต่างจากกลุ่มธุรกิจที่เหลือ เป็นต้น

การประเมิน group SACP และ GCP

หลังจากที่ได้รับโครงสร้างของกลุ่มธุรกิจและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มกับบริษัทแม่แล้ว ทริสเรตติ้งจะทำการประเมิน group SACP และ GCP ด้วยการประเมินความเสี่ยงด้านเครดิตของกลุ่มในภาพรวมโดยถือเสมือนว่ากลุ่มธุรกิจนั้นเป็นองค์กรเดียว ทั้งนี้ การประเมิน group SACP สามารถดำเนินการโดยใช้วิธีการจากบนลงล่าง (Top-down) หรือจากล่างขึ้นบน (Bottom-up) ก็ได้

โดยวิธีการแบบ Top-down จะใช้ในสถานการณ์ที่ทริสเรตติ้งสามารถกำหนดอันดับเครดิตของสมาชิกทุกบริษัทในกลุ่มโดยใช้กรอบการจัดอันดับเครดิตแบบเดียวกันได้ เช่น ธุรกิจทั่วไป สถาบันการเงิน บริษัทหลักทรัพย์ สหกรณ์ออมทรัพย์ และบริษัทประกันภัย แต่ในทางตรงกันข้าม วิธีการแบบ Bottom-up จะใช้กับโครงสร้างกลุ่มธุรกิจแบบลูกผสมซึ่งไม่สามารถใช้เกณฑ์การจัดอันดับเครดิตแบบเดียวกันในการประเมินบริษัททั้งหมดได้ วิธีนี้ยังสามารถนำมาใช้กับบริษัทย่อยที่มีการดำเนินงานในประเทศต่าง ๆ ซึ่งมีกรอบการกำกับดูแลที่แตกต่างกันจนทำให้ไม่สามารถใช้วิธีการแบบ Top-down ได้ นอกจากนี้ หากกลุ่มธุรกิจนั้นประกอบด้วยธนาคารและสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร (Non-bank Financial Institutions) ที่ไม่สามารถใช้เงินทุนร่วมกันได้ (Non-fungible Funds) วิธีการแบบ Top-down ก็อาจไม่เหมาะสมเนื่องจากมีความเสี่ยงที่แตกต่างกัน

โดยทั่วไปแล้ว group SACP จะเท่ากับ GCP อย่างไรก็ตาม ในบางกรณี GCP อาจสูงกว่า group SACP จากการได้รับการสนับสนุนจากภายนอก ซึ่งโดยทั่วไปมักจะมาจากรัฐบาล ในทางกลับกัน GCP อาจต่ำกว่า group SACP หาก GCP ถูกจำกัดโดยอันดับเครดิตประเทศ (Sovereign Rating) ที่ทริสเรตติ้งกำหนดให้แก่ประเทศนั้น ๆ ซึ่งกรณีนี้จะเกิดขึ้นเมื่อกลุ่มธุรกิจดำเนินงานหลักในประเทศที่มีอันดับเครดิตประเทศต่ำกว่า group SACP

หากทริสเรตติ้งคาดว่ารัฐบาลจะให้การสนับสนุนเป็นกรณีพิเศษแก่บริษัทในกลุ่ม GCP จะถูกใช้เป็นจุดอ้างอิงในการประเมินการปรับเพิ่มอันดับเครดิตจากการสนับสนุนของกลุ่มธุรกิจ ซึ่งในกรณีนี้ ICR จะถูกจำกัดไว้ไม่ให้สูงกว่า GCP แต่หากไม่คาดว่ารัฐบาลจะให้การสนับสนุนบริษัทในกลุ่ม ถ้า SACP ของบริษัทต่ำกว่า group SACP ICR ของบริษัทก็จะถูกจำกัดไว้ไม่ให้เกิน group SACP หรือ GCP ทั้งนี้ ขึ้นกับว่าระดับใดต่ำกว่า แต่ถ้า SACP ของบริษัทเท่ากับหรือสูงกว่า group SACP ICR ของบริษัทก็จะถูกจำกัดไว้ไม่ให้เกิน GCP

ทั้ง group SACP และ GCP มีระดับอยู่ในช่วงตั้งแต่ “aaa” จนถึง “d” เช่นเดียวกับ ICR ซึ่งมีระดับอยู่ในช่วงตั้งแต่ “AAA” จนถึง “D” และทั้ง ICR และ GCP ก็สามารถปรับระดับด้วยเครื่องหมาย “+” หรือ “-” ได้ด้วยเช่นเดียวกัน

การกำหนดสถานะภาพของบริษัทในกลุ่มธุรกิจ

ทริสเรตติ้งประเมินสถานะภาพของบริษัทที่มีต่อกลุ่มโดยพิจารณาจากระดับความสัมพันธ์ของบริษัทกับกลุ่มธุรกิจจากปัจจัยหลัก 6 ด้านดังต่อไปนี้

- (1) ความเป็นไปได้ที่บริษัทแม่จะขายบริษัทที่เป็นสมาชิกของกลุ่มนั้นออกไป
- (2) เจตจำนงของบริษัทแม่ที่จะให้การสนับสนุนบริษัทนั้น ๆ

- (3) ระดับของบูรณาการกับกลุ่มธุรกิจ
- (4) ผลการดำเนินงานของบริษัทนั้น ๆ
- (5) สัดส่วนของรายได้หรือกระแสเงินสดของกลุ่มธุรกิจที่มาจากบริษัทนั้น ๆ
- (6) ผลกระทบทางด้านชื่อเสียงที่บริษัทมีต่อกลุ่มธุรกิจ

ทริสเรตติ้งจัดประเภทของสถานภาพของบริษัทในกลุ่มออกเป็น “บริษัทหลัก” (Core Entity) “บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ระดับสูง” (Highly Strategic Entity) “บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์” (Strategically Important Entity) “บริษัทเชิงกลยุทธ์” (Strategic Entity) และ “บริษัทที่ไม่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์” (Non-strategic Entity) โดยการประเมินของทริสเรตติ้งซึ่งอ้างอิงจากปัจจัยทั้ง 6 ด้านที่กล่าวมาข้างต้นจะกำหนดว่าสถานภาพใดเหมาะสมที่สุดสำหรับสมาชิกในกลุ่มแต่ละราย หลังจากนั้น ICR ที่กำหนดให้แต่ละบริษัทจะขึ้นอยู่กับสถานภาพของบริษัทที่ได้รับการประเมิน

บริษัทหลัก (Core Entity)

“บริษัทหลัก” จะมีความเป็นหนึ่งเดียวกับกลุ่มธุรกิจอย่างมากทั้งในแง่ของกลยุทธ์ทางธุรกิจหรือการทำหน้าที่ในด้านต่าง ๆ เช่น การระดมทุนและการบริหารความเสี่ยง และโดยทั่วไปมักมีฐานลูกค้าร่วมกันหรือให้บริการกลุ่มลูกค้าเป้าหมายเดียวกัน ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้สูงที่บริษัทหลักจะยังคงสถานะเป็นสมาชิกที่สำคัญของกลุ่มในระยะยาว นอกจากนี้ ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้ถือหุ้นใหญ่ยังมีการแสดงเจตจำนงที่จะให้การสนับสนุนทางการเงินเป็นกรณีพิเศษอย่างทันท่วงทีในกรณีที่บริษัทหลักเผชิญกับภาวะวิกฤตทางการเงินอีกด้วย ตัวอย่างเช่น การมี Cross Default ของภาระทางการเงินระหว่างบริษัทแม่และบริษัทหลัก บริษัทหลักต้องสามารถบรรลุเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจของกลุ่มได้ อีกทั้งยังมีการดำเนินธุรกิจในแนวทางเดียวกับกลยุทธ์ของกลุ่มและสามารถสร้างรายได้หรือกระแสเงินสดในสัดส่วนที่มีนัยสำคัญให้แก่กลุ่มหรือมีการดำเนินงานที่เป็นหนึ่งเดียวกับกลุ่ม นอกจากนี้ บริษัทหลักยังต้องมีความเชื่อมโยงกับกลุ่มอย่างใกล้ชิด เช่น ใช้ชื่อสัญลักษณ์ทางการค้าเดียวกันหรือมีผลกระทบต่อชื่อเสียงของกลุ่ม ทั้งนี้ ในกรณีส่วนใหญ่ บริษัทหลักจะประกอบธุรกิจมาแล้วกว่า 5 ปีหรือได้รับการจัดตั้งเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากเพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นพิเศษ เช่น เป็นศูนย์บริหารเงิน (Treasury Center) ของกลุ่มธุรกิจหรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่เป็นการเฉพาะ เช่น ด้านภาษีหรือกฎหมาย เป็นต้น

บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ระดับสูง (Highly Strategic Entity)

“บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ระดับสูง” นั้นจะเป็นสมาชิกที่มีความสำคัญต่อกลุ่มซึ่งมีคุณสมบัติส่วนใหญ่ใกล้เคียงกับ “บริษัทหลัก” โดยผู้บริหารมีเจตจำนงที่จะให้การสนับสนุนทางการเงินเป็นกรณีพิเศษในระยะยาวแก่บริษัทแต่อาจจะอยู่ในระดับที่น้อยกว่าที่จะให้แก่บริษัทหลัก นอกจากนี้ ส่วนแบ่งรายได้หรือกระแสเงินสดที่มีต่อกลุ่มก็อาจจะไม่สูงเท่ากับของบริษัทหลักแต่ยังคงมีนัยสำคัญอยู่ เช่น มีสัดส่วนคิดเป็นอย่างน้อย 20% ของรายได้หรือกำไร (EBITDA) ของกลุ่มแต่อาจจะน้อยกว่านี้ในกลุ่มที่เป็นสถาบันการเงิน ในบางกรณี บริษัทอาจสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มไม่สูงมากนักหรืออาจมีผลการดำเนินงานที่ไม่แข็งแกร่ง แต่บริษัทยังคงทำหน้าที่เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักตามกลยุทธ์ของกลุ่มได้ นอกจากนี้ บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ระดับสูงอาจจะไม่ได้ใช้ชื่อสัญลักษณ์ทางการค้าเดียวกันแต่มีความเชื่อมโยงที่แข็งแกร่งพอที่จะเชื่อได้ว่าชื่อเสียงของบริษัทมีผลกระทบต่อกลุ่มด้วยประการสุดท้าย บริษัทควรจะมีการดำเนินธุรกิจมาแล้วอย่างน้อย 5 ปีหรือได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นพิเศษ

บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ (Strategically Important Entity)

“บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์” มีแนวโน้มที่จะยังคงเป็นสมาชิกที่สำคัญของกลุ่มธุรกิจในอนาคต โดยบริษัทประเภทนี้มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ในระยะยาวของกลุ่มแต่มีการรวมเป็นหนึ่งเดียวหรือบูรณาการ (Integration) กับกลุ่มในระดับที่น้อยกว่าในบางด้านเมื่อเทียบกับบริษัทที่มีสถานะเป็น “บริษัทหลัก” หรือ “บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ระดับสูง” โดยผู้บริหารของกลุ่มยังมีการแสดงเจตจำนงที่จะให้การสนับสนุนแก่บริษัทในระยะยาว สัดส่วนของรายได้หรือกระแสเงินสดของบริษัทที่มีต่อกลุ่มก็เป็นปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณา โดยสัดส่วนรายได้หรือกระแสเงินสดที่มีต่อกลุ่มอาจจะมีสัดส่วนน้อยกว่า “บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ระดับสูง” เช่น บริษัทอาจมีสัดส่วนอย่างน้อย 10% ของรายได้หรือ EBITDA ของกลุ่ม และในบางกรณี สัดส่วน

รายได้ของบริษัทในกลุ่มนี้อาจน้อยมากจนไม่มีนัยสำคัญซึ่งมักจะพบในกรณีของกลุ่มธุรกิจที่เป็นเครือข่ายขนาดใหญ่ (Conglomerate) หรือสถาบันการเงินขนาดใหญ่ ทั้งนี้ บริษัทในกลุ่มนี้อาจจะใช้หรือไม่ใช้ชื่อสัญลักษณ์ทางการค้าเดียวกันกับกลุ่ม

บริษัทเชิงกลยุทธ์ (Strategic Entity)

“บริษัทเชิงกลยุทธ์” จัดว่ามีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญต่อกลุ่มในอนาคต บริษัทคาดว่าจะได้รับความช่วยเหลือในระยะยาวจากกลุ่มแต่ความช่วยเหลือดังกล่าวอาจจะไม่แน่นอนเท่าบริษัทที่มีสถานะสูงกว่า สินค้าหรือบริการของบริษัทในกลุ่มนี้มักเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ในการกระจายความเสี่ยงของกลุ่มธุรกิจ สัดส่วนของรายได้ของบริษัทที่มีต่อกลุ่มก็ถือว่าน้อยเมื่อเทียบกับบริษัทหลักอื่น ๆ ภายในกลุ่ม นอกจากนี้ การรวมเป็นหนึ่งเดียวกับกลุ่มอาจจะไม่มากเท่ากับบริษัทที่มีสถานะสูงกว่า กลยุทธ์ในภาพรวมของบริษัทอาจมีความสอดคล้องกับกลุ่มแต่บริษัทมีความเป็นอิสระมากกว่าในด้านการเงินหรือการดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม บริษัทแม่มักรักษาอำนาจในการควบคุมบริษัทอยู่

บริษัทที่ไม่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ (Non-strategic Entity)

“บริษัทที่ไม่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์” คือบริษัทที่ไม่มีลักษณะตรงกับคุณสมบัติใด ๆ ที่กล่าวมาแล้วในกลุ่มข้างต้น

การจัดอันดับเครดิตเฉพาะองค์กร (Stand-alone Credit Rating Profile – SACP) ให้แก่สมาชิกในกลุ่ม

ในกรณีที่อันดับเครดิตเฉพาะองค์กร (SACP) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดอันดับเครดิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่บริษัทมีสถานะเป็น “บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์” (Strategically Important) หรือ “บริษัทเชิงกลยุทธ์” (Strategic) หรือ “บริษัทที่ไม่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์” (Non-strategic) การจัด SACP จะเป็นพื้นฐานในการจัด ICR โดยการประเมิน SACP จะใช้เกณฑ์การจัดอันดับเครดิตตามกลุ่มหรือประเภทของอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับธุรกิจของแต่ละบริษัท

สำหรับบริษัทที่เป็น “บริษัทหลัก” หรือ “บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ระดับสูง” นั้น ทริสเรตติ้งอาจไม่กำหนด SACP ให้แก่บริษัทนั้นหากเราเชื่อว่าความน่าเชื่อถือของบริษัทดังกล่าวได้รับอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญจาก GCP จนถึงขั้นที่การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ของ SACP จะไม่มีผลกระทบต่อ ICR ที่กำหนดให้แก่บริษัทนั้น ๆ

การกำหนดอันดับเครดิตองค์กร (Issuer Credit Rating – ICR) ให้แก่สมาชิกในกลุ่ม

โดยทั่วไปทริสเรตติ้งจะกำหนด ICR ให้แก่ “บริษัทหลัก” ในระดับเดียวกับ GCP อย่างไรก็ตาม มีข้อยกเว้นที่ ICR อาจสูงกว่า GCP ได้หาก SACP ของบริษัทหลักนั้นสูงกว่า GCP และบริษัทนั้นเป็นบริษัทที่มีการป้องกันความเสี่ยงจากกลุ่ม (Insulated Entity) เช่น มีข้อจำกัดในการไหลของเงินทุน (Capital) แหล่งเงินทุน (Funding) หรือสภาพคล่อง (Liquidity) จากบริษัทไปยังบริษัทแม่ของกลุ่มหรือสมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่มอย่างเช่นในกรณีของ “บริษัทย่อยหลัก” (Core Subsidiary) ที่เป็นบริษัทประกันภัยในกลุ่มธุรกิจการเงิน

สำหรับ ICR ของ “บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ระดับสูง” นั้นมักจะต่ำกว่า GCP อยู่ 1 ขั้น อย่างไรก็ตาม หากความต่างของอันดับเครดิตระหว่างบริษัทที่มีสถานะเป็น “บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ระดับสูง” กับ “บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์” เท่ากับหรือมากกว่า 3 ขั้น ทริสเรตติ้งก็อาจมีการปรับลดอันดับเครดิตลงอีก 1 ขั้น ซึ่งส่งผลให้ ICR ของ “บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ระดับสูง” อาจต่ำกว่า GCP ได้ถึง 2 ขั้น ในทางตรงกันข้าม หากบริษัทดังกล่าวมี SACP เท่ากับหรือสูงกว่า GCP ก็จะทำให้ ICR ของบริษัทเท่ากับ GCP ได้

สำหรับ ICR ของ “บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์” โดยทั่วไปจะได้รับการปรับเพิ่มให้สูงขึ้น 3 ขั้นเหนือกว่า SACP แต่ต่ำกว่า GCP 1 ขั้น (GCP - 1) อย่างไรก็ตาม หากความต่างของอันดับเครดิตระหว่างบริษัทที่มีสถานะเป็น “บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ระดับสูง” กับ “บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์” ห่างกันอย่างน้อย 3 ขั้น ทริสเรตติ้งก็อาจปรับเพิ่มอันดับเครดิตได้อีก 1 ขั้น ซึ่งจะทำให้ ICR ของ “บริษัทย่อยที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์” อาจปรับเพิ่มสูงขึ้นได้ 4 ขั้นเหนือกว่า SACP แต่ในทางตรงกันข้าม หาก SACP ของบริษัทดังกล่าวเท่ากับหรือสูงกว่า GCP แล้ว ICR ของบริษัทจะถูกจัดให้อยู่ในระดับเดียวกับ GCP

สำหรับ ICR ของ “บริษัทเชิงกลยุทธ์” นั้น โดยทั่วไปจะถูกปรับเพิ่มขึ้น 1 ชั้นจาก SACP อย่างไรก็ตาม การปรับเพิ่มอันดับเครดิตจะถูกจำกัดไว้โดย ICR จะต่ำกว่า GCP 1 ชั้น (GCP-1) ในทางตรงข้าม หาก SACP อยู่สูงกว่า GCP แล้ว ICR จะถูกกำหนดให้อยู่ในระดับเดียวกับ GCP ก็ได้

สำหรับ “บริษัทย่อยที่ไม่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์” นั้น ICR จะเท่ากับ SACP และไม่สูงเกินกว่า GCP

ท้ายสุดแล้ว ต้องคำนึงถึงข้อจำกัดด้านอันดับเครดิตประเทศที่เกี่ยวข้องต่อ ICR ของบริษัทสมาชิกในกลุ่มด้วย

ตารางสรุปคุณลักษณะที่สำคัญของสมาชิกในกลุ่มธุรกิจ

สถานะของบริษัท	คุณลักษณะที่สำคัญ	อันดับเครดิตองค์กร (ICR)
บริษัทหลัก	- โอกาสที่จะถูกขายมีน้อยมาก - มีสัดส่วนรายได้หรือกระแสเงินสดที่มีนัยสำคัญต่อกลุ่ม หรือมีความเป็นหนึ่งเดียวกับกลุ่มทั้งในเชิงกลยุทธ์ การบริหารความเสี่ยง และการดำเนินงาน - ฝ่ายบริหารหรือผู้ถือหุ้นใหญ่มีเจตจำนงแน่วแน่ที่จะให้การสนับสนุนในระยะยาว - มีการใช้ข้อสัญญาสิทธิทางการค้าเดียวกันหรือมีผลกระทบต่อชื่อเสียงของกลุ่ม - มีการดำเนินงานหรือมีการจัดตั้งขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่เฉพาะ เช่น เพื่อประโยชน์ทางภาษี หรือเพื่อการบริหารเงิน	เท่ากับ GCP
บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ระดับสูง	- มีลักษณะใกล้เคียงกับ “บริษัทหลัก” แต่มีความสำคัญในระดับที่ต่ำกว่าเล็กน้อย - ฝ่ายบริหารหรือผู้ถือหุ้นใหญ่มีเจตจำนงที่จะให้การสนับสนุนในระยะยาว - โดยทั่วไปมีสัดส่วนรายได้หรือ EBITDA ต่อกลุ่มน้อยกว่า “บริษัทหลัก” แต่มักจะไม่น้อยกว่า 20% ของกลุ่มธุรกิจ (หรือน้อยกว่าในกรณีของกลุ่มสถาบันการเงิน) หรือมีบทบาทเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ - อาจมีหรือไม่มีการใช้ข้อสัญญาสิทธิทางการค้าเดียวกัน - มีการดำเนินงานหรือมีการจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่เฉพาะ	เท่ากับ GCP - 1 ชั้น หรือ GCP - 2 ชั้น หรือเท่ากับ GCP หาก SACP สูงกว่า หรือเท่ากับ GCP*
บริษัทที่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์	- มีความสำคัญต่อกลยุทธ์ระยะยาวของกลุ่มธุรกิจแต่มีบูรณาการกับกลุ่มในระดับที่ต่ำกว่า - คาดว่าจะได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มธุรกิจในระยะยาว - โดยทั่วไปรายได้หรือกระแสเงินสดที่มีต่อกลุ่มจะอยู่อย่างน้อย 10% ของกลุ่ม (หรือน้อยกว่าสำหรับกลุ่มสถาบันการเงิน) - อาจมีหรือไม่มีการใช้ข้อสัญญาสิทธิทางการค้าเดียวกัน	เท่ากับ SACP + 3 ชั้น หรือ SACP + 4 ชั้น (แต่จะต้องไม่เกิน GCP - 1 ชั้น) หรือเท่ากับ GCP หาก SACP สูงกว่า หรือเท่ากับ GCP*
บริษัทเชิงกลยุทธ์	- ช่วยสนับสนุนกลยุทธ์กระจายความเสี่ยงของกลุ่ม - มีกลยุทธ์และการบริหารความเสี่ยงค่อนข้างสอดคล้องกับกลุ่ม - มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานหรือด้านการเงินมากกว่า - สัดส่วนรายได้ที่มีต่อกลุ่มค่อนข้างน้อย	เท่ากับ SACP + 1 ชั้น (แต่จะต้องไม่เกิน GCP - 1 ชั้น) หรือเท่ากับ GCP หาก SACP สูงกว่า หรือเท่ากับ GCP*
บริษัทที่ไม่มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์	- ขาดคุณลักษณะที่ระบุตามประเภทที่กล่าวมาแล้วข้างต้น - มีความเกี่ยวข้องในด้านการดำเนินงาน/กลยุทธ์/การเงินกับกลุ่มธุรกิจในระดับที่จำกัดหรือไม่มีเลย - ไม่มีความคาดหวังว่าจะได้รับการช่วยเหลือจากกลุ่ม	เท่ากับ SACP แต่ไม่เกิน GCP*

* ไม่ใช้กับบริษัทที่มีการป้องกันความเสี่ยงจากกลุ่ม (Insulated Entities)

บริษัทที่มีการป้องกันความเสี่ยงจากกลุ่ม (Insulated Entity)

ในบางกรณี บริษัทย่อยอาจได้รับการพิจารณาว่าเป็น “บริษัทที่มีการป้องกันความเสี่ยงจากกลุ่ม” (Insulated, Segmented หรือ Ring-fenced) ซึ่งทำให้ ICR ของบริษัทนั้นมีโอกาสที่จะสูงกว่า GCP ได้ ซึ่งโดยทั่วไปจะใช้กับกรณีที่บริษัทย่อยมีการดำเนินงานที่เป็นอิสระทั้งทางด้านการเงินและการดำเนินงานจากกลุ่มธุรกิจค่อนข้างมาก โดยฐานะการเงินและแหล่งเงินทุนของบริษัทไม่ได้พึ่งพิงกลุ่มธุรกิจ ซึ่งหมายความว่าหากบริษัทสมาชิกอื่น ๆ ใน

กลุ่มเผชิญกับปัญหาที่สำคัญก็จะไม่ส่งผลกระทบต่อความแข็งแกร่งด้านเครดิตของบริษัทน้อยลงอย่างมีสาระสำคัญ ทั้งนี้ ตัวบ่งชี้เพิ่มเติมที่แสดงถึงการป้องกันความเสี่ยงจากกลุ่ม ได้แก่ การมีผู้ถือหุ้นส่วนน้อยในสัดส่วนที่มีนัยสำคัญและการมีแรงจูงใจที่ชัดเจนของกลุ่มธุรกิจในการที่จะรักษาระดับเครดิตของบริษัทน้อยลงนั้น อย่างไรก็ตาม การป้องกันความเสี่ยงจากกลุ่มโดยทั่วไปจะไม่นำมาใช้ในการกรณีที่บริษัทไม่มีหนี้ค้ำประกันแต่ไม่มีสินทรัพย์ที่มากพอ ซึ่งทำให้ทรัพย์สินของบริษัทน้อยเป็นแหล่งเดียวที่สามารถนำมาใช้ในการชำระหนี้ได้

ทริสเรตติ้งพิจารณาให้บริษัทน้อยที่ดำเนินธุรกิจประกันภัยของกลุ่มการเงินในประเทศไทยจัดเป็น “บริษัทน้อยที่มีการป้องกันความเสี่ยงจากกลุ่ม” เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านกฎระเบียบที่เข้มงวดซึ่งป้องกันไม่ให้เกิดการสนับสนุนทางการเงินแก่กลุ่มธุรกิจ ส่งผลให้อันดับความแข็งแกร่งทางการเงิน (Financial Strength Rating – FSR) และ ICR ของบริษัทประกันภัยได้รับการกำหนดให้อยู่ในระดับที่สูงกว่า GCP ได้ในกรณีที่ SACP ขององค์กรนั้นสูงกว่า GCP โดยทั่วไป ทริสเรตติ้งจะกำหนด FSR และ ICR ให้สูงกว่า GCP ได้มากที่สุด 2 ขั้น หาก SACP ของบริษัทประกันภัยสูงกว่า GCP อย่างน้อย 2 ขั้นด้วยเช่นกัน ส่วนในกรณีที่ SACP เท่ากับ GCP หรือสูงกว่าเพียง 1 ขั้นนั้น FSR และ ICR จะถูกกำหนดให้อยู่ในระดับเดียวกับ SACP และหาก SACP ต่ำกว่า GCP แต่ทริสเรตติ้งคาดว่าบริษัทประกันภัยจะได้รับการสนับสนุนเป็นพิเศษจากกลุ่มธุรกิจ ทริสเรตติ้งก็อาจกำหนดให้ FSR และ ICR อยู่ในระดับเดียวกับ GCP

ทั้งนี้ ICR ของบริษัทที่มีการป้องกันความเสี่ยงจากกลุ่มอาจจะไม่มีความสัมพันธ์กับ GCP เลยหากทริสเรตติ้งเชื่อว่าบริษัทแม่ไม่มีอำนาจควบคุมบริษัทดังกล่าวอันเนื่องมาจากการมีการคุ้มครองสิทธิเจ้าหนี้ของมีนัยสำคัญและบริษัทได้รับประโยชน์จากข้อจำกัดด้านธรรมาภิบาลที่จำกัดอิทธิพลของบริษัทแม่เป็นอย่างมาก ซึ่งข้อจำกัดเหล่านี้มักเกิดจากอำนาจตามกฎหมายหรือข้อจำกัดด้านสัญญา หากไม่มีเงื่อนไขดังกล่าวก็จะต้องมีหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่าความถดถอยด้านเครดิตที่มีนัยสำคัญของกลุ่มธุรกิจนั้นส่งผลกระทบต่อสถานะเครดิตของบริษัทดังกล่าวในสัดส่วนที่น้อยมาก

บริษัทโฮลดิ้ง

สำหรับ “บริษัทโฮลดิ้ง” ของกลุ่มธุรกิจทั่วไปและผู้ให้บริการทางการเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Nonbank Financial Institutions – NBFIs) นั้น ICR โดยทั่วไปจะถูกกำหนดให้อยู่ในระดับเดียวกับ GCP ส่วนในกรณีของบริษัทโฮลดิ้งระดับกลางภายในกลุ่มธุรกิจดังกล่าว ICR มักจะถูกกำหนดให้อยู่ในระดับเดียวกับอันดับเครดิตขององค์กรที่ทำธุรกิจหลัก (Core Operating Entities) ซึ่งสะท้อนถึงการพึ่งพาและการบูรณาการอย่างใกล้ชิดกับความน่าเชื่อถือของธุรกิจหลักเหล่านั้น

สำหรับ ICR ของบริษัทโฮลดิ้งของ “กลุ่มธุรกิจบริการทางการเงินที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแล” (Prudentially Regulated Financial Service Groups) นั้นมักจะถูกกำหนดให้ต่ำกว่า GCP เพื่อสะท้อนถึงการด้อยสิทธิในเชิงโครงสร้าง (Structural Subordination) และข้อจำกัดด้านกฎระเบียบ (Regulatory Constraints) ส่วนในกรณีของกลุ่มธนาคารนั้น ICR ของบริษัทโฮลดิ้งมักจะต่ำกว่า GCP ของกลุ่มธุรกิจอยู่ 1 ขั้น (GCP - 1) เนื่องจากข้อจำกัดในการส่งความช่วยเหลือไปยังบริษัทแม่และความเป็นไปได้ที่จะได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างกันในกรณีที่มีการผิดนัดชำระหนี้ สำหรับกลุ่มประกันภัยนั้น ICR ของบริษัทโฮลดิ้งมักจะต่ำกว่า GCP ของกลุ่มธุรกิจอยู่ 2 ขั้น (GCP - 2) เพื่อสะท้อนถึงข้อจำกัดด้านกฎระเบียบที่เข้มงวดมากกว่าในการจ่ายเงินปันผลจากบริษัทน้อยที่ทำธุรกิจประกันภัยไปยังบริษัทโฮลดิ้ง

อย่างไรก็ตาม จำนวนขั้น (Notching) ความต่างระหว่าง ICR จาก GCP สำหรับบริษัทโฮลดิ้งของกลุ่มธุรกิจการเงินที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลนั้นอาจจะแคบกว่ามาตรฐานได้ หากการควบคุมการจ่ายเงินปันผลโดยหน่วยงานกำกับดูแลนั้นไม่เข้มงวดเท่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ และทริสเรตติ้งยังคาดว่าบริษัทโฮลดิ้งจะสามารถชำระภาระผูกพันของตนเองได้เพราะ 1) มีกิจการหลักที่อยู่ภายใต้การควบคุมที่หลากหลายและเป็นอิสระจากกัน โดยกิจการแต่ละแห่งต้องสร้างผลกำไรหรือกระแสเงินสดจำนวนมากพอที่จะหากเกิดความเสียหายที่เกิดจากกิจการหนึ่งก็จะไม่ส่งผลกระทบต่อ GCP หรือบริษัทโฮลดิ้งอย่างมีนัยสำคัญ 2) สามารถสร้างกระแสเงินสดที่มากพอจากการดำเนินงานของตนเองหรือจากบริษัทน้อยอื่น ๆ หรือ 3) มีเงินสดที่ใช้ได้โดยไม่มีข้อจำกัดหรือมีพอร์ตการลงทุนในตราสารหนี้ที่มีอันดับเครดิตในระดับดี และมีขนาดเพียงพอต่อการชำระหนี้

ในทางตรงกันข้าม จำนวนขั้น (Notching) ความต่างระหว่าง ICR จาก GCP อาจอยู่ในระดับที่กว้างกว่ามาตรฐานหากทริสเรตติ้งมีความกังวลเกี่ยวกับ 1) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องหรือสถานะงบดุลของบริษัทโฮลดิ้ง หรือบริษัทโฮลดิ้งมีส่วนการใช้หนี้เพื่อการลงทุนของในบริษัทน้อยเมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทโฮลดิ้งเองที่ค่อนข้างสูง 2) ความเสี่ยงจากเกณฑ์ข้อบังคับที่เข้มงวดมากกว่าในการจ่ายเงินปันผลจากบริษัทน้อยที่ทำธุรกิจ

ประกันภัย 3) หากทริสเรตติ้งเชื่อว่าแหล่งสนับสนุนจากภายนอกกลุ่มธุรกิจอาจจะไม่สามารถให้ความช่วยเหลือไปถึงระดับบริษัทโฮลดิ้งได้ ในกรณีนี้ GCP อาจสูงกว่า group SACP และการปรับจำนวนขั้น (Notching) จะอ้างอิงจาก group SACP แทนที่จะอ้างอิงจาก GCP

ปัจจัยอื่นที่ควรคำนึงถึง

- ทริสเรตติ้งอาจใช้เกณฑ์การจัดอันดับเครดิตกลุ่มธุรกิจกับองค์กรที่ไม่มีผู้ถือหุ้นรายใดมีอำนาจควบคุมอย่างเบ็ดเสร็จหรืออาจไม่มีอำนาจในการควบคุมเลยก็ได้ เกณฑ์นี้อาจใช้กับองค์กรที่มีลักษณะเป็นธุรกิจร่วมทุน (Joint Ventures -- JV) หรือมีผู้ถือหุ้นหลายราย (Multiple Ownership Structures) หรือความสัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิตและผู้ซื้อที่มีความเฉพาะเจาะจง (Exclusive Supplier-Purchaser Relationships) หรือองค์กรที่มีการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกัน (Interconnected Business Operations)
 - กรณีที่เป็นธุรกิจร่วมทุนหรือมีโครงสร้างการถือหุ้นหลายฝ่าย – GCP จะอ้างอิงจาก ICR ของพันธมิตรร่วมทุนที่มีแนวโน้มจะให้การสนับสนุนธุรกิจร่วมทุนมากที่สุดโดยไม่คำนึงถึงว่าผู้ถือหุ้นรายอื่นจะให้ความช่วยเหลือหรือไม่
 - กรณีที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิตและผู้ซื้อที่มีความเฉพาะเจาะจง – ผู้ผลิตอาจให้การสนับสนุนที่เพียงพอแก่ผู้ซื้อในระดับที่ทำให้ผู้ซื้อได้รับการพิจารณาว่ามีความสัมพันธ์เชิงกลยุทธ์หากผู้ซื้อมีส่วนสำคัญของรายได้ รวมถึงกระแสเงินสด ปริมาณการซื้อขาย หรือมาตรฐานอื่น ๆ ที่มีนัยสำคัญต่อผู้ผลิต ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ผู้ซื้อจะมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับชื่อเสียง ชื่อองค์กร หรือชื่อเสียงลักษณะทางการค้าของผู้ขาย
 - กรณีที่เป็นบริษัทที่มีการดำเนินงานเชื่อมโยงกัน – ตัวอย่างเช่น บริษัทที่มีประวัติองค์กรร่วมกัน มีการรวมกัน มีการดำเนินงานธุรกิจหรือกิจกรรมทางการเงินร่วมกัน หรือมีการถือหุ้นไขว้กัน

ในสถานการณ์เหล่านี้ แม้ว่าบริษัทอาจได้รับการสนับสนุนในบางระดับจากกลุ่มธุรกิจ แต่การไม่มีอำนาจการควบคุมที่ชัดเจนจะเป็นข้อจำกัดในการพิจารณาอิทธิพลของกลุ่มที่มีต่ออันดับเครดิตได้ ดังนั้น สถานภาพของบริษัทในกลุ่ม (Group Status) ของบริษัทประเภทนี้จึงมักไม่เกินระดับที่ “มีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์” (Strategically Important) เว้นแต่ในกรณีที่สัญญาที่จะให้ความช่วยเหลือที่น่าเชื่อถือ

- สำหรับการช่วยเหลือจากกลุ่มเราจะเน้นที่การให้ความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ (Extraordinary Support) ซึ่งหมายถึงการช่วยเหลือที่ให้เป็นการเฉพาะต่อหน่วยงานนั้นเป็นกรณีพิเศษ โดยทั่วไปมักเป็นการให้ความช่วยเหลือในกรณีที่บริษัทนั้นประสบปัญหาทางการเงิน การช่วยเหลือดังกล่าวอาจอยู่ในรูปแบบการเพิ่มทุนด้วยหุ้นสามัญหรือตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุน การเพิ่มสภาพคล่องให้แก่สมาชิกในกลุ่ม และ/หรือมาตรการที่คล้ายคลึงกัน
- สถาบันการเงิน (Financial Institutions) มักมีให้การสนับสนุนแก่บริษัทน้อยกว่าบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงินโดยมีแรงจูงใจหลักมาจากความเสี่ยงในด้านชื่อเสียงและแรงกดดันจากหน่วยงานกำกับดูแล ในกรณีบริษัทที่เป็นสถาบันการเงินมีฐานลูกค้ากลุ่มเดียวกัน ใช้ชื่อสัญลักษณ์ทางการค้าเดียวกัน หรือมีการดำเนินงานร่วมกับบริษัทย่อย การละทิ้งบริษัทย่อยที่กำลังประสบปัญหาอาจก่อให้เกิดต้นทุนที่สูงจากความเสียหายด้านชื่อเสียงของบริษัทแม่และทำให้ความเชื่อมั่นของตลาดลดลง ความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดนี้จึงสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนในการให้การสนับสนุนแม้แต่กับบริษัทย่อยที่มีความอ่อนแอ นอกจากนี้ การกำกับดูแลอย่างเข้มงวดของสถาบันการเงินยังเป็นแรงผลักดันเพิ่มเติมเนื่องจากบริษัทแม่อาจดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบด้านกฎระเบียบที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานและสถานะของตนเอง ด้วยเหตุนี้ บริษัทย่อยของสถาบันการเงินจึงมักได้ประโยชน์จากการปรับอันดับเครดิตเพิ่มขึ้นในระดับที่สูงกว่าบริษัทย่อยของบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน อย่างไรก็ตาม การสนับสนุนจากบริษัทแม่ก็อาจมีข้อจำกัดในกรณีของบริษัทย่อยในต่างประเทศเนื่องจากข้อจำกัดด้านกฎระเบียบ

บริษัท ทริสเรตติ้ง จำกัด

อาคารสีลมคอมเพล็กซ์ ชั้น 24 191 ถ. สีลม กรุงเทพฯ 10500 โทร. 02-098-3000

© บริษัท ทริสเรตติ้ง จำกัด สงวนลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2568 ห้ามมิให้บุคคลใด ใช้ เปิด เผย ทำสำเนาเผยแพร่ แจกจ่าย หรือเก็บไว้เพื่อใช้ในภายหลังเพื่อประโยชน์ใดๆ ซึ่งรายงานหรือข้อมูลการจัดอันดับเครดิต ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน และไม่ว่าในรูปแบบ หรือลักษณะใดๆ หรือด้วยวิธีการใดๆ โดยที่ยังมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจาก บริษัท ทริสเรตติ้ง จำกัด ก่อน การจัดอันดับเครดิตนี้มีค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด หรือค่าเสนอแนะให้ซื้อ ขาย หรือถือตราสารหนี้ใดๆ แต่เป็นเพียงความเห็นเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือความน่าเชื่อถือของตราสารหนี้นั้นๆ หรือของบริษัทนั้นๆ โดยเฉพาะ ความเห็นที่ระบุในการจัดอันดับเครดิตนี้มีได้เป็นคำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุน หรือคำแนะนำในลักษณะอื่นใด การจัดอันดับและข้อมูลดังกล่าวปรากฏในรายงานใดๆ ที่จัดทำ หรือพิมพ์เผยแพร่โดย บริษัท ทริสเรตติ้ง จำกัด ได้จัดทำขึ้นโดยมิได้คำนึงถึงความต้องการด้านการเงิน พฤติการณ์ ความรู้ และวัตถุประสงค์ของผู้รับข้อมูลรายใดรายหนึ่ง ดังนั้น ผู้รับข้อมูลควรประเมินความเหมาะสมของข้อมูลดังกล่าวก่อนตัดสินใจลงทุน บริษัท ทริสเรตติ้ง จำกัด ได้รับข้อมูลที่ใช้สำหรับการจัดอันดับเครดิตนี้จากบริษัทและผู้ให้ข้อมูลอื่นๆ ที่เชื่อว่าเชื่อถือได้ ดังนั้น บริษัท ทริสเรตติ้ง จำกัด จึงไม่รับประกันความถูกต้อง ความเพียงพอ หรือความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูลดังกล่าว และจะไม่รับผิดชอบต่อการสูญเสีย หรือความเสียหายใดๆ อันเกิดจากความไม่ถูกต้อง ความไม่เพียงพอ หรือความไม่ครบถ้วนสมบูรณ์นั้น และจะไม่รับผิดชอบต่อการผิดพลาด หรือการละเว้นผลที่ได้รับจากการกระทำใดๆ โดยอาศัยข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ รายละเอียดของวิธีการจัดอันดับเครดิตของ บริษัท ทริสเรตติ้ง จำกัด เผยแพร่อยู่บน Website: www.trisrating.com/th/rating-information/rating-criteria